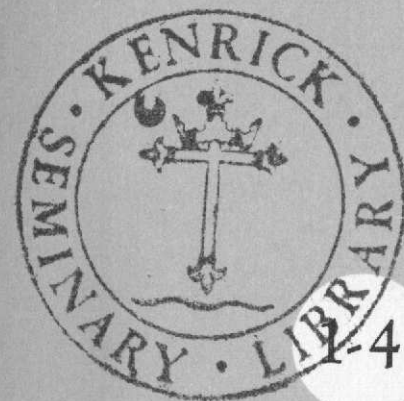

CONSILIUM AD EXSEQUENDAM CONSTITUTIONEM
DE SACRA LITURGIA

NOTITIAE

IANUARIO-APRILI 1965

CITTÀ DEL VATICANO - PALAZZO SANTA MARTA

6. QUAE EST FORMA PERFECTIOR ORATIONEM COMMUNEM PERAGENDI?

Haec oratio quatuor partibus constat: monitione celebrantis, prolatione intentionum, participatione populi, oratione conclusiva. Ut sit revera actio totius plebis sanctae Dei, congregatae ad suum regale sacerdotium in oratione exercendum, postulatur cooperatio et celebrantis, in admonitione introductoria ac in oratione finali, et ministri idonei qui intentiones proferat, et populi participantis.

Insuper oratio fidelium illa forma nobiliore ditari potest, quam « actio liturgica accipit cum... sollemniter in cantu celebratur ». ⁴ Proinde eius textus variis linguis popularibus ita conficiatur ut cantari possit.

Quo in casu tamen, cum participatio populi summum habeat momentum in oratione fidelium, non convenit ut sola schola vel soli ministrantes respondeant ei qui intentiones promit, sed universus coetus fidelium. ⁵

7. SI CELEBRANS NON PRONUNTIAT IPSE INTENTIONES, POTEST MISAM PROSEQUI?

Minime gentium. Oratio fidelium nullo modo ritibus offertorii superimponi debet. Patet ex supra dictis de structura orationis fidelium, et ex eo quod habenda est velut conclusio totius liturgiae verbi et quasi manufactio ad liturgiam eucharisticam. Missa ergo ne prosequatur nisi oratione fidelium expleta. ⁶

⁴ *Constitutio de Sacra Liturgia*, art. 113.

⁵ Cfr. *De oratione communi seu fidelium*, p. 7, n. 13.

⁶ Cfr. *Instructio ad executionem Constitutionis de sacra liturgia recte ordinandam*, nn. 66 et 72.

Ordo Missae et Ritus servandus in celebratione Missae

Editio typica

In-16°, pp. 72, L. 800 (\$ 1,40)

Recens *Instructio* de sacra Liturgia quasdam induxit variationes rituales in Missam, integra atque immutata manente eius generali structura. Revisio proinde sive *Ordinis Missae*, sive *Ritus servandi* omnino necessaria erat, ut omnia in cultu divino secundum ordinem fiant.

Kyriale simplex

Editio typica

In-16°, pp. 48, L. 600 (\$ 1)

Modi simpliciores qui exhibentur ii sunt, qui, sive in Editione Vaticana, sive in aliis fontibus ritus romani, ambrosiani et hispanici reperiuntur.

Partes ita disponuntur, ut, praemissis antiphonis *Asperges* et *Vidi aquam*, quinque schemata simplicia Ordinarii Missae efficiant, quae tamen nullam ex se relationem habent cum gradu festivitatis dierum liturgicorum. Attamen singulae partes numeris progredientibus distinguuntur, quo facilius evadat, si placet, Ordinarium Missae, partibus ex diversis schematibus selectis, componere. Tandem unicus ponitur tonus monitionum in fine Missae *Ite, missa est*, et *Benedicamus Domino*; ultimo denique quattuor praebentur toni pro *Credo*.

Ad modum *Appendicis* duo exhibentur toni ad orationem dominicam ab universo fidelium coetu una cum celebrante decantandam.

Cantus

qui in Missali romano desiderantur iuxta Instructionem ad executionem Constitutionis de sacra Liturgia recte ordinandam et iuxta ritum Concelebrationis.

In-16°, pp. 36, L. 600 (\$ 1)

Melodiae quinque partibus distribuuntur: I. Tonus orationis super oblata; II. Toni Canonis (usualis, ad libitum) ab *Hanc igitur* ad *Supplices* inclusive; III. Toni doxologiae Canonis (simplex, sollemnis); IV. Toni orationis dominicae, quando a pluribus decantatur (usualis, ad libitum); V. Tonus embolismi. Sequitur *Appendix*: I. Toni pro *Hanc igitur* propriis; II. Specimina quaedam tonorum pro « Oratione fidelium »: agitur de octo melodiis, quae textibus etiam lingua vernacula exaratis perbelle aptari possunt.